

Georges Lacombe -

Lafitte u
Mintzaldi bat

holz 99. kult. 9

Euskalren udian
Sarrera hitzaldie
(Bayonne: Covenir, 1969)

Georges Lacombe

Georges Lacombe zenaren ondoko izendatu
enean, aitor dut atzezin handu nuela, beti
sortizizaitan eue euskal-landean ahulatzaile
statzale. Baionarazt heldu zelarik mai
ninduen/jahitcho zer mi nintzen eta
herketan deus herririk atxeman zuenetz.

Ordainez haren argiek lagunten ninduten
eta aloe hortarik zer handiak diozkat. Gogotik
nagaitzue estinalari bihain horiaz mintzaluho.

Georges Lacombe Ortezen sortu zen, Biarritz,
hemeretzi
kerreantzi ehen eta hiruetan hogoi-la hemeretziko urtanilaren
hogoi-la hametin. Beraz ehen urteak beteho zituen
heldue den arteazhenean.

Aita Agendana zuen, etorri onekua, hango
haren ahaide-artasoeitan norbaet izar diren gizon
bihain aske aurki baiginirozhe ofizio edo tizi-moldak
desbardintsuenetan, notalgu, armada, irakurkuntza,
sal-erozen eta alar.

Ama aldiiz Saint-Jayme-larra zuen, aitorren
semeen adolellera. Badakizue izen horrek eran
nahi guela Hondori Yakes, eta emaina zela Konfortelarako

Georges Lacombe

Euskalzaindian Georges Lacombe zenaren undoko izendatu nindutenean, aitor dut atzezin handu zuela, bizi zuen haitzizaitan eue euskal-landean akulturatzale eta sustatzale. Baionarrik heldu zelarrik maiatz deitzen ninduen/ jahizko zoruri nintzen eta eue ikerketan deus berrinik aiteman zuetzet. Ordainez haren argiek lagunten ninduten eta alde hortarik zor handiak diozkat. Gogotik nazartzea eskuadari tihain hortaz mintzaluho.

Georges Lacombe Ortezen sortu zen, Biarritz, hemeretziaren etun eta hiruetan hogeita hemeretziako urtarrilaren hogeita hametik. Beraz etun urteak betebo zituen heldu den astearazhenean.

Aita Agendana zuen, etorki onekua, hango haren ahaide-arkasoetan norbaitek izan diren gizon tihain aske aurki baiginizozte oñizto edo tizi-moldak desbardinuenetan, notalgu, armada, irakasleak, salerosgen eta ater.

Ama aldiag Saint-Jagme-txarra zuen, aitorren semeen adolekton. Badakizue igo horrek eman mahaiz guela Mondoni Jakes, eta emonu zehi Konpostularako

bide bagneretan erakiki etre-azkar batzuen, haren beilariek harren beritzituzten eta urtzen. Holako etxek bagiren, bertzeak berizte, Izara-Agmen eta Ostankuan. Hain zuten Ostankorarrak zinen Lacombe anderearen artasona; ez da mirakulu Amihuzko euskalhia totileta arina ederki bailezerabilan.

Aitzelik erran dezan, familia horiek ahaldean bagitzen duteen, bai & Andorraindarren astuzi beritzimen, bai eta hemeretzgi garren mendebaldu Berriak Marolo famatua ere.

Aita gertekarri enplegatu handi izanez, Göttingen etekinok mali boino usnago aldaira zuten eta hiriz-hiri zabitzen. Horrela gure gaztea itili zen bederen Digne, Angolême eta Bordelako ikastegietan. Ukan zituen erakasle onak, bai eta gantzak ere omen handikorak, hala nola Potel guzmanaria, Brisonade ixturizalea, & Bansis filosofua. Azken hunki gildatu zuen filosofialku alorretan.

Lacombe gazteak Bordelatik jo zuen Pariseraut eta hemeretzgi urtetan "licencié en philosophie" izaganik, urte bat egen zen soldado (1900-1901).

Soldadogilek launda, egundainoko hizkera, ikastari lotu zen beriz ze "Sorbonne" eta "Collège de France" deitu

estekin guzen-gozetan, irakasle adibuenak argizagi:

Oreinaren filosofian lotua zelkarion hagin eta
aztagarriez, eta nahiz gahik hizkuntzalarin ospatzen
dugun, ez dute usle ahanzterant utzi behar dugun
filosofiaz uhan omen hezka iraunkorra.

"Societe de philanthropie" batasunari arras jarraitzen
zen eta azkenenaren haren buru ere egonni zuten.

Filosofia erakastea ere hausia zitakeen sortzenan
hormakarenko geratik lehena. Ordutik haren
ihesle batek huna nola oinarritu omen, frantsesetik
itzultzen duotan gutun batean: « Ele affirme que
baderama bere erakaspen garbin : paper-mutur bako
batzu mahaiaren goinean hedaturik eta estilu
eskua ezkeneko erruetan xut, ezagun du oinpu dituen
liburuak, zahar eta berri, ez dituela zeiharka ez eta
ataletik mirete, bai ordean azkena pizuetaraino
eta baruren barra. Postetean bezala hagaramatz
koratukirik Platin agurearen gainetik Hipp-Jacques
Chevalier-en ganat bide nafar Lubitsch, Maine de Biran,
Hamelin eta Brunchwig batzuen berri emaitzen
douhulta. Durkheim eta Levy-Bruhl ez ditu hontzak
laundalzen. Azken hunkiaz ere erakarriz douhulta, leionen
gizto bat: Levy brûlé, mais n'élâtre pas!»

Aldiz garet, Lachelier eta Bergson bizihi gora daugha. Errean dantet, lacombe jaunak lagunez lagun tratu eta musika, mihia-uhardia eta ansioia eus, frango merke diuela. Hemen, erakaste hondar, servis emaiten du, gurekotan zaharren "hieren eirennius" batzen pareko...»

Huntan Karatzen dant ihaskoaren ateratotza.
Lacombe-k ez zuen gutxi irri egiten "hieren eirennius" hori, apez bahetsu "horri aditu baile".

Lacombe-k gora zaughala dant, Lachelier eta Bergson, ez da durbatz. Nikauri asti-nipatu daughiket behin baino gehiago lan.

Pierre Janet meditxaren "Les maladies de la pensie" delako lanak salatu omen zion adormentzaren eritasunek hizkuntza gogian kusalzen dituztela, eta "les langues sont l'expression d'une force obéissante et même spontanée, irréfléchie et peu contrôlée". Beraz logikak ez duela dents ihusteko hizkuntzalarien arteko asko dugitan. Dizkitarlean Lacombe-k ez zuen usle gizonezten zenizun main eta gain huts talzuen mehanika bat zatekela: iñaki zerbitzen beharra bazuenan.

Lachelier-en idealismoa fiziki gestukoen gain

eta haren esnitziz batzuei ager. orriaz ditzu liburutako erakusleko filosofo horrek ez zuela uhalzen material, nahiiz pensamenduaren menetxe izartzen zuen. Ezcombek onhartzen zuen "pensamenduaren sentzamendu bat" eta bainan ladehien fedeakunak gainholzat zentzularik (goin-goinetxo izaitz huri), gure aditzideari ez sitzaien iduritzien izarreko horretan hurburutz handiketik. Bergson ere gogoratu zuen. Haren obra gusiaik bildunak zituen bere liburutegian. Hori ez askiz, jakileen ~~intenditzen~~ zuelarik Bergson numentak hitzaldi batet emaitzera zuela, jan zedin Anglieran eta Alemanian, baguzakon entzuten, nahiiz horrek zerbitz berri aterotzen baguen era, deus harenik ez golder nahiiz. Aitoritzan zuen Nausi huri Eleza ateraino heldu izan zela, bainan ez sitzaien horrararne jarraitzen, nahiiz beli onrespetu handizetik gurestei zuen, urrals horren gatik ere.

+ +

Filosofiaz badub aski erranik eta beharbadak sotera. Goizien mintza euskalzaleaz. Gehienek nashik euskalzaleago zentzuten filosofo baino.

Berak gogorik kondatzen ohi zuen xandik sortu goizaien euskararen alderako dela.

Hamabi-hamahiru urle zituzkeltarik, Angelu lemehe
 liburu zahar saldegi batean hanteman zuen Mauleko
 Sallaberryren « Chants populaires du Pays Basque »
 famatua. Mariokelu ^{Aituna} izanetz herrik tere susetarik erostetxo,
 amore keinu egin zion, eta amak egin zion present.
 Mutilko Artzunak, tertu eta aire, tururen kara gogoz
 ihasi zuen, amak frantssezat igultzzen zielar.
 Itartean xume horiek uhan zuela ondorio!

Tacombe guizik ihiztari jarrizen behin euskar
 hantuen eta gero euskar paper. Liburuen ondoalik =
 harrigarriko euskar liburutegi bat bildu zuen,
 atteman ahalikako idazkiah erosiz, eta egin
 erosizkorak tere oskarz hupiatuz.

Hain nehez bildu liburuenet ez ditake nise
 asma zentralekoan artikaria zen. Orrork nai
 behin Luis Dassance zenak Galde egia zioz halu
 presta, Etxakunen begirahira hantu. Bere
 adiskideari egez idor bat ezin chardetziz eni ligeri
 zaugkitan zentaut lenu: « Errozn gure adiskideari
 neholaz ere ez dudala postari fidatzen aho liburu
 talios hori : ez nai etn eñe buruari berari behin
 ere fidetzeror menturazken burdin. Idez nabilatarik:
 egungo egunetan ez da ixteipunek eta ohaintzarek
 baiezki denetan oipu! »

Pasteren euskarzale eta euskalari handiaren ormena
egin zituen = izanetz euskararen atze haren mendean
zerbitz egin den batasun, agerkari edo lantergi guzietan
haren izena oiwitzten dugu, bize eta malkagarririk ere
baileteko denen aipatzen.

Hala ere eranen dugu Euskalzaleen Bilboko orekua
hizkuntza zaharrenetarik zela eta memento hinez
halasun hortakoa barn ere izendatu zuleta. Baiunian
« Cercle et études basques », Société de Sciences, Lettres
et Arts " Batzordetan hizketa da, Donostian " Sociedad
de Estudios Vascos delakoa, Parisen Société française
de linguistique aipatuan. Artiauetako hizkeratuan
baratzten ditu, bainan bereziki " Revue internationale
d'Etudes Basques " famatuko idazkari izanen da Julio
de Urquijo-ren meneku - 1920 - an Euskalzaindia
sartuko da Brunnaire zenaren orokorri.

Haren lanez ez naiz mintzatuko Charrillon
adiskidearen baratzeko liliak ez baititut funditu
nahi.

Izaitekoatz, hankitako gure silesez zerbitzka
eranen dauduznet.

Baiunian errezeptilgen ninotuen Hôtel Constant
Sanizpinikako zubi barnan, bazkal orlean solas

egiteku - Bagauhan eta hortan ungi jaten zela eta
hobeki edaten, Haatik horroko Maizoa jasoain hutsa
zitzaion, eta hauearen kartzeko zutia iragan behar
ginnen. Au kanier fleuri» baizkitzela horixka «akelatua,
ondoren apailatzan.

Aiturialtu dantzaet batzarria estimatzen bainuen
era, urgoi nintzela jaun jakintza herren begunguneaz
eta begiak turriturik haiduren, zer berri chusiko zuen
haren ganch. Banakien alabainan itzuli aberatsazela.
Beti
Ez zen haatik enez jakitea zer zuen gelkuan.

Zerbaik galduzten nirenean, haren orduroko
ihanderspena hunolatzekoaren zen; Schuchardt.ek konte
erriantzen da; Uhlenbeck haatik ez da atzera bereko,
huna zer dion; Azkuek aldiz Van Eys. i erku
emaitzen dio, gera erranez... Etxitarleean Saroiandy-ni
entzun diot berizela argi ditakela onzi hori, nahiz
Gavel-ek baduen gaku desberdin bat... n Hels,
denen initziaz emanen ziongiztan, berak bererik
salatu gabe, berak srotzuk egon ez balu nezalar.

Beharrak zentzak aldiz mihiak lugatzen zitzaion
eta bere aburuaak agertzen zituen.

Aditidez, euskaranen iturburuez dudaz-mudaz
zagon: Schuchardt bere Jainko Hizkia izaki eta hurren

Iberotarren minzairera emanik euskararen arbaso, ez zuen
 gezahatu nahi, bainan ez zuen osohi sinesten. Caucas-ko
 mitxgi berria ez zuen batzepada uhalzen, bainan beha
 zagon, orainoko frogak ez astiz. Idurtxen setzeion
 "indoeuropeano"^{zaharrutu} bezahelera behar bada zerbaik ahaidego ikonik
 aspaldiko mendetan; errumanian halzak zituen argienak hauzilzen,
 bainan aktzi zuen latina ez zela nekundik ere gure
 minzairaren onta izartzen ahal.

Euskalhik garbien aldekoia zen, ba eta euskara
 batuen etsaria, "hybridisme dialectal" izengoitizten
 zituelarik. Erraiten nion frantsesa batetaratu
 zola estuakelako mintzakintz nahiak - Adibidez,
 egin utxatu da (dibujar) « le cavalier avec son
 cheval », "hybridisme phonétique et dialectal" egiten
 egiten dugula oharria ere gabe. Iuri zitxaritan
 batasun beharrerako gineko berengo beharrerain
 baino. Ihardestien zantun: "Euskalhiek elgar
 ongizen dute eta heh gabe ez ginezahex kila zez
 zitakeen lehenagoiko euskara. ~ Egin handia,
 nion erreferatzen; bainan nahiago dute euskara
 hizki eta aizkar dadin emehi-emehi batetaratz, lehen
 zer izanor zen jahin baino.. Horitan astikito zeihar
 ginen.

Berizalde orripiatzen zuen egaizko linguista
 batz minzairera den bezala harredu behar duela

aipatu gabe ez zugentasunik ez mahurherriarrik ere.
 Gogotik emaitzen ahalho zuen bechala kuak begala;
 « je me suis dilecté » étudier de magnifiques
 manières grammaticales, car je suis linguiste, c'est à dire
 biologiste de la langue et non médecin.
 Zenbaitek nahiago dugu medidun izan.

Lacombe euskal hitzeg arta handiak hartu zuen.
 Hitz ikerle jahintsuak ustle dale hitz bat beti
 aintzinako hitz batetik sortzen dela. Lacombe
 on hartzen zuen, gehienetan hola geratzen dela,
 bainan, Bergsonekin adus, iduri zuzenaren hitz
 asko egungo egunean ere berri-berritik sortzen
 direla. Adibidez aipalzen zuen Hazparneko
 andere batzuek kafeari eman zioten beren arteko
 ikerketa: akera, ta eta Baden-Pauel-zk
 « Etxaten » biltzar manusiarri eman ziona Gambore.

Ez duit ere ahanzki nahi beresten gintuuen
 ongi bat: Lacombe bere dentorako euskalari
 gehienetan dogmatzaletzak zuen euskal eritzaren
 jasotratean, nih eg; bainan samurria gare egin
 baitzen
 gizten biaia gure harlan.

Hizkuntzalari batzuek erakasten zuten
 mintzaileak beti erantzuz doatzila legezten elaz

higatzearen kontzaz. Lacombek egez zion despotismoa.
Hortan argurrik arras bat mintzen hark kintza, i husten
duak larriak Humeroaren egunetarrik ~~maran~~ huna
zer ziribohala bilakatu da. Meladako minzatua.

Lacombek istinaldun idazle gazteri ahotzu
edo kontzeilu latur hau emaiten ohi zuakun:

« Otoño ez izan ez paria ez ziminoa! » Huna
zer eran nahi zuen. Ziminua eta Indiako
paria, lehak ti begiak ongi vari landatutak bizi
dira, ziminuak nahi baitu batezpanada bertzeen
ihakina egin, eta Indiako paria delakoak
oto harria baxitu, salbu ongi harrizko hestek egiten
dutena, eta hauien egiten dutenik ez baitu denus
ere egin behar. - Otoñen burna, ez da hau ziminuak
baino gehiago; berden esklaboa da, berdin
berzeen esklaboa, nahiz hontzako gisa batez.
Gauden libio eta ez beli erdioraren iharan edo
erdararen lehario.

Hona Lacomben azken aholkularik bat.

Dantza ez dela alferrenetarik.

Engoilek ordurako berak gelditzea, nba nezargue
behitzez erron dezadan notakoen zen ene gustuko
Georges Lacombe adikidekin:

Gizon bat zen ernea, nehun ezin eguna
egunzehu ere astirik atxeman ez zuena;
aisetasun balean bizi, bura lanetan dobutu,
jahistalez ezin asea, dena liburu eta paper
zahar, lertzaile suhar eta ximena, bertzeen
tanen juje zorrotz bainan zuzena, Puskar
mintzaire etxobideuren begirale zintzua,
eushalari gizle ala zuharren sustatzordea,
jilez zelarik lagunten, jostakin eta alegoria,
nahiz zeutail aldiz hilka. ^{XIX}
Badahizue nashik 30in deituragarria izan
zen jahintsun ohoragarririk horren henuetza.

Egun batez Parisetik haren adikideek
ohartu ziren eri handi zela, eta batek
jakin-azari znen berria Puskar-herriko ezagun
bati. Hunek lehia bat igorri, agian laster
sendatuko zela.

Lacombe-ri garitztu eta artalzerat sorni
adikideek gogorhi erasotatu zituen;

- Zer ollizue ala ene hilgen berandesten,
lazker guztiotanak hedatzen baitezue berrin!
- eta hasarre aldi batean oñati kaiztu
^{ber}
zituen etxetik, etxeiko nestakoen barne

Baharrak Auszimato, nehorz deusich erian gabe
je zuer ospital baterat. Han hit zen ahaderik,
adixhiderik eta apazik gabe, eta churzzi zutu
berdin nehor gabe hobi orohor balean.